

tilfælde har jeg svært ved at forstå problematikken.

Efter den gældende lovgivning og intentionerne, der ligger bag, skal det allerede i dag sikres, at mennesker med behov for støtte rent faktisk også får den hjælp, de har behov for. Den enkelte kommune har pligt til at tilbyde personlig hjælp og pleje samt hjælp og støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet.

De paragraffer, der er nævnt i SF's forslag, rummer alle muligheder og pålægger den enkelte kommune at sørge for netop den hjælp, den enkelte har behov for efter en nøje, individuel vurdering, hvad enten det er som personlig hjælp, penge eller naturalier.

Støtten tildeles i dag på baggrund af en individuel vurdering, og mennesker med vidt forskellige handicap, sygdomme og behov bliver derfor ikke sat i bås. Ikke to individer er ens, og den enkelte borger kan have indflydelse på, hvilken hjælp han eller hun skal tildeles. Kommunen skal behandle anmodninger om hjælp ved en konkret, individuel vurdering af behovet for hjælp til de opgaver, som modtageren ikke selv kan udføre.

Når det er sagt, er det muligt, at den enkelte kommune med udgangspunkt i eksempelvis funktionsevnetemetoden kan blive endnu bedre til at tilrettelægge den rigtige og nødvendige støtte for den enkelte borger. Venstre mener, at der ikke generelt mangler muligheder for at tilrettelægge hjælpen, så borgeren får den støtte, han eller hun har behov for.

Vi mener, at den nuværende lovgivning er tilstrækkelig, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Karen J. Klint (S):

SF skriver i teksten til B 17:

»Det har aldrig været Folketingets mening, at behov af en bestemt type, i en bestemt gruppe eller af et bestemt omfang ikke skal kunne imødekommes. Ikke desto mindre er dette tilfældet, blandt andet fordi de enkelte bestemmelser oprindelig er indført på forskellige tidspunkter til imødekommelse af et netop afdækket behov af et nærmere bestemt omfang for en nærmere bestemt målgruppe.«

Jeg og Socialdemokraternes folketingsgruppe er meget enige i, at det ikke har været meningen med de forskellige love. Derfor er det udmærket, at Folketinget forhåbentlig kan blive enig om og også enig med regeringen om, at der skal ses på de problemer og de eksempler på uli-

ge behandling af borgerne, som bliver afdækket, og som rejses i B 17.

Det er så bare et spørgsmål, hvad konklusionen bliver, når vi har set på det, for den videre debat må så afdække, om der er behov for en ydeliggørelse af de forskellige paragraffer, om det kan klares med ekstra eller ny tekst til nogle af vejledningerne, eller om det er praksis alene, der skal rettes til.

Kl. 17.10

Formodentlig kunne der nås meget, hvis kommunerne lavede de rigtige handleplaner sammen med de pågældende personer, så det er personens hele liv, der gives støtte til og ikke kun til små dele, hvor man zapper rundt i folks liv.

Manglende behovsdækning og de store forskelle i fortolkningsspørgsmålene skyldes næppe ond vilje hos den enkelte sagsbehandler, men når økonomien strammes til, så falder kommunens fleksibilitet og positive fortolkninger, og så sker der lige så stille en restriktiv fortolkning, for det er der penge i. Retfærdigvis skal vi også sige, at det nok heller ikke er hele forklaringen, for ankepraksis har jo vist, at der er fortolkningstvivl.

For Socialdemokraterne er det også vigtigt at understrege her ved førstebehandlingen, at der også ud over den forskel, der er i det, også fremover skal være en respekt om det enkelte handicaptilbuds særkende, hvis man kan sige det sådan, og i koordinationens navn skal man ikke gå ind og samle det hele og f.eks. pille ved den del af ledsageordningen, som netop gives som et selvstændigt supplement til en ellers veltilrettelagt behandlings- og udviklingsplan netop for at give borgerne et pusterum, for det kan faktisk være hårdt arbejde at være under behandling og udvikling hele tiden, og borgerne kan jo godt have behov for et pusterum, det, vi nogle gange sådan lidt populært kalder den pædagogfri zone eller den pædagogfri time.

Så vil vi gerne være med til at se på de samspilsproblemer, der er, men vi vil ikke være med til at ødelægge hele særkendet, for selv om der ikke skal være en banegård i de private hjem, skal der måske netop håndplukkes nogle folk til nogle forskellige opgaver, sådan at borgerne også kan opleve, at der er forskel på, hvornår de er i behandling, og hvornår de har fritid.

Så lad os tale om under udvalgsarbejdet, hvad det er, der skal til, for at vi kan få en bedre praksis til gavn for borgerne og sådan, at der kan komme et resultat, som både borgerne og